

OMILIE A MITROPOLITULUI AUGUSTIN DE FLORINA LA DUMINICA A XXV-A DUPĂ RUSALII (Luca 10, 25-37) (Ρουμανικά, Romanian)

[SC](#)

DRUMUL IUBIRII

„I-a zis deci Iisus: Mergi, de fă și tu asemenea” (Luca 10, 37)

Două, iubiții mei creștini, două sunt drumurile. Al treilea nu există. Unul este drumul lui Dumnezeu și altul este drumul diavolului. Fiecare om este liber să aleagă unul din cele două. Pe drumul lui Dumnezeu ne cheamă conștiința noastră, legea nescrisă – dar ne cheamă și legea scrisă, legea lui Dumnezeu, Sfânta și sfințita Evanghelie. Domnul nostru ne cheamă astăzi – nu ați auzit? – „Mergi de fă și tu asemenea”, mergi și fă ceea ce a făcut acela (Luca 10, 37). Care „acela”? Bunul samarinean. Dar oare cine se ascunde în spatele acestui bun samarinean, care este propus drept pildă de urmare?

Pe drumul care ducea de la Ierusalim la Ierihon se întâmplau multe nenorociri. Un sărman drumeț a căzut în mâinile tâlharilor. L-au dezbrăcat, l-au rănit și l-au lăsat la pământ pe jumătate mort. Situația lui era tragică. Ajutor! – striga. Și iată că în puțin timp trece un preot. La vederea celui rănit n-a dat nicio importanță. Peste puțin timp trece un levit. La fel. Se apropia apusul soarelui și cel rănit era în primejdie să moară. Atunci, cu ochii pe jumătate stinși, vede pe cineva că se apropie. După îmbrăcăminte și-a dat seama că este samarinean. El iudeu, acela samarinean, vai! – și-a spus în sine – mi-a venit sfârșitul. Pentru că samarinenii erau dușmanii lor, precum pentru noi sunt turcii. Deci se temea că-i va da cea din urmă lovitură. Dar acest samarinean arată o purtare pe care nimeni nu și-ar fi închipuit-o. Îl vede. I se face milă de el, se oprește și coboară de pe animalul său. Nu este medic sau asistent medical. Însă iubirea este inventivă, descoperă moduri de a-l sluji pe celălalt. Dacă mă întrebați care este cea mai bună asistentă medicală din lume, vă voi spune că nu este cea care a studiat în școli, ci că este mama, chiar

dacă este analfabetă. Instinctul iubirii ei o face să-și sfâșie până și inima ca să dea viață copilului ei. O astfel de iubire avea și samarineanul acesta. Nu avea cu el nici bandaje, nici pansamente. Și-o fi sfâșiat cămașa – n-o spune Evanghelia, dar se subînțelege – și a legat rănilor lui. Își deschide săculețul său de călător și scoate cele pe care din întâmplare le avea asupra sa: sticla cu ulei și sticla cu vin. Cu vinul dezinfectează rănilor, cu uleiul le unge și alină. Apoi îl ridică pe umeri, îl așează pe măgărușul său și îl duce la un han oarecare. Acolo a rămas alături de el toată noaptea și cu siguranță fără a dormi. Dimineață îi spune: [περισσότερα...](#)